

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Cur alia alibi monstrosa, vel no[n] monstrosa videantur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

ra, ac totius naturæ non magis debet impedire, quam ne alia regio calida, alio frigida, alia sicca, humida alia existat: aut ne alia arbor poma, alia pruna ferat. Non est tam sapientis Architecti, velle Momo satisfacere; aut cauere, ne Veneris sandalium carpat. Quare neq; alia, quæ in humano corpore censentur subinde vitiosa, vt arceat communis Mundi Rector, est exigendum. Si arceret, cursui rerum naturisq; ipsis manum frænumque iniiceret, & vim, quam dedit, retractaret. Aliud est, in Tibure, aliud in Sardinia esse: aliud nigrescere in Hispania, albescere in Polonia; aliud in montibus, aliud in vallibus; aliud in terris, aliud in mari degere. Tradit Soranus Ephesus, mulieres, quæ in nauibus pariunt, mutum parere; quod siue intelligatur de perpetuò muris (quod non credo) siue non vagientibus, sed tantum mutientibus, aut præ tumultu fluctuumq; collisione non audicis, cum nascuntur, Auctor maris non debet mare ipsum, cuius tantus est in Mundo vsus, cum procellis suis è medio tollere. Pari pacto sunt fontes & aquæ, in nonnullis regionibus, admodum salubres, si quidem rectè vsurpentur, quæ tamen strumosos efficiunt incautiùs bibentes. Num igitur vniuersi Conditor fontes obstruere, riuos claudere, fluuios auertere debet? Enimuerò non debet. Esto viri feminæque inde strumas, tamquam carneas quasdam crumenas, è collo dependulas, gutturalemque & ingratè pingue quamdã absõnæ vocis ruditatem nanciscantur. Vitium deforme nobis videtur esse struma, fateor, & vel regia manu, non sine prodigio, aut gratia gratis data, sanandum; sed num idcirco vel sal, vel metalla, vel lapides, quorum allapsu aquæ vim medicinalem trahunt, in nihilum redigenda sunt? Tum profectò & ipsa aquæ erunt è Mundo eliminandæ, ne ignem, immò hominem exstinguant in eas incidentem. Stultissimi sunt mortales, qui rem vtilem nolunt pati, quia nocere potest malè vsurpata.

Soran. Isago-
Bc 17.

Moneor hic, vt & illud obseruem, sæpe fieri consuetudine, vt res deforme non deforme, sed decentes videantur. Vnde desinunt haberi pro monstris. Vt enim simiam simius existimat esse formosam; sic apud eas gentes, quæ viros habent

Vuuu 3

stru-

IV.

Monsterus l. 3
Cosmogr.

Pfal. 99. 6.

Niceph. l. 12.
cap. 37.

V.
Solin. cap. 32.

strumosos, famina strumosa inter formosas numerantur; putanturque sine dote, venire, si veniunt sine eiusmodi appendice: quæ illis & pro collari est, & pro torque aureo, & pro precioso monili, & pro fascia pectorali; quamvis sepe tam proluxa, ut in tergum eam rejicere, & retortam in humeris, tamquam imperatoriam chlamydem gestare possint, instarque paludamenti, aut epomidis Doctoralis ventilare. Monsterus scribit, in Stiria ac Valesia, homines esse adeo strumosos, ut non solum strumæ pondus sermonem impediatur, sed famina quoque lactantes illas post tergum perinde atque faccum projiciant, ne infantibus ad potum inhiantibus sint impedimento. Itaque quæ ratione naturæ sunt aspectu turpia, pulchra efficit consuetudo: immò & coram Deo pulchra sunt, quia confitentur illius bonitatem, iuxta illud: *Confessio & pulchritudo in conspectu eius*. Multa profectò monstra vocantur, non apud eos, apud quos, & à quibus oriuntur, sed ab ijs duntaxat, apud quos, tamquam insolita pariunt admirationem. Quapropter, apud Caphres, Æthiopes, Mauritanos, & Ægyptios, nigri homines, quia ita soli natura, & solis flagrantia fert, non æstimantur deformes, sed venusti; ac si ad eos Europæus, aut albæ cutis homo accedat, pro monstro aspiciunt. Quod etiam in gigantibus, apud gigantes; & apud pygmæos, in pygmæis fieri, credibile est. Nos pumilos, tamquam hominum compendia, admiramur, quia raritas gignit stuporem: non admiraremur, si omnes pumili essemus. Qua de causa Nicephorus, cum de Pygmæo, qui perdici similis inuentus est, narrauisset, adiecit: *Sed est hic unus, aut alter Pygmæus fuit, non tamen populi, in hoc Occidente, umquam comperti sunt*. Quo loco indicat, etsi non in hoc Occidente, attamen alibi populos integros staturæ curtioris reperiri. Et certè patriam cuique quasi parentem esse, multumque & in corpora & in ingenia posse experientia quotidiana demonstrat; sicut & de caelestium siderum afflatu. Hinc illud Ptoiomæi effatum est: *Terrestres vultus vultibus caelestibus subijciuntur*.

Non disputo hîc, qua vi naturæ, aut quo genere poenæ, certæ gentes canina reperiantur, Nam Solinus tradit, Cynamolgos